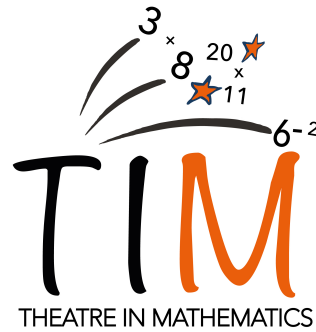

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

KA2 – Cooperation for Innovation and Exchange of Good Practices
KA201 - Strategic Partnership for school education

Project title: Theatre in Mathematics

Project Acronym: **TIM**

Project Number: 2018-1-IT02-KA201-048139

CUP: F29B18000170006

TIM – Theatre Conference Greek Version

DISCLAIMER

This project has been funded with support from the European Commission.

This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

ΘΕΑΤΡΟ ΟΜΜΑ ΣΤΟΥΝΤΙΟ
ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2021 -2022
Τίτλος: «ΕΥΡΗΚΑ»

Σκηνή 1

Ήχοι από Σχολείο - τα παιδιά μπαίνουν στις τάξεις...

Διευθύντρια: (Φωνάζει απ' έξω) Κυρία Ρόζα που είστε;
(Μπαίνει) Και τώρα τι κάνω;

Δεν έχει έρθει σήμερα η δασκάλα αυτής της τάξης η κυρία Μαρία και δεν έχω αντικαταστάτρια.

Μόνο η κυρία Ρόζα μπορεί να την αντικαταστήσει αλλά είναι Γυμνάστρια.

Και έχω και τον κύριο Κλέωνα από τη διπλανή τάξη του Β2 που με παρακάλεσε να δώσω στη Κα Ρόζα αυτό το σεντούκι. Για να δω τι έχει μέσα (το ανοίγει).

Μμμμμ... Κατάλαβα... Τέλος πάντων. Πρέπει να βρω την κυρία Ρόζα...

Για να δω τι λέει σήμερα το πρόγραμμα...

Τι; Μαθηματικά; Πω πω... καλά που της έδωσα χτες να διαβάσει εκείνη την ιστορία με τον Αρχιμήδη, κάτι θα 'χει να πει σήμερα στα παιδιά (βγαίνει).

Ήχος βροχής. Μπαίνει η κυρία Ρόζα, βλέπει τη γυάλα με το νερό. Την παίρνει στα χέρια της από το πάτωμα ενώ το ταβάνι στάζει.

Ρόζα: Πω, πω... Κοίτα μια κατάσταση!

Μα πώς χτίζουν αυτά τα σχολεία... Μια βροχή πέφτει και πλημμυρίζουμε.

Ε, λοιπόν, ακόμα σκέφτομαι την ιστορία του Αρχιμήδη που μου 'δωσε να διαβάσω χτες η Διευθύντρια για εκείνον τον Μαθηματικό της αρχαιότητας που έλυσε τον γρίφο για το αν ένα στέμμα ήταν φτιαγμένο από χρυσάφι ενώ έκανε μπάνιο και αμέσως βγήκε και άρχισε να τρέχει και να φωνάζει:

«Το βρήκα! Το βρήκα!»

Ανοίγει η πόρτα και μπαίνουν τα παιδιά στη τάξη.

Ρόζα: Γειά σας, γειά σας, καλημέρα!

Λοιπόν. Μπορούμε να μετακινήσουμε όλες τις καρέκλες.

Σήμερα το μάθημα της Γυμναστικής θα γίνει εδώ μέσα στην τάξη γιατί έξω βρέχει. Δεν έχει σημασία που 'ναι μικρός ο χώρος. Δεν θα κινηθούμε πολύ.
(Μουσική)

Ξεκινήστε να αλλάξετε. Φορέστε τα αθλητικά σας παπούτσια. Δεν τα έχετε;
'Ελα! 'Ελα! Βιαστείτε! Αλλάζουμε τα παπούτσια μας...

Εντάξει, κατάλαβα. Αυτοί που ξέχασαν τα αθλητικά τους παπούτσια μπορούν να φορέσουν τις κάλτσες που δεν γλιστράνε.

Αυτοί που ξέχασαν τις κάλτσες που δεν γλιστράνε -λέω- μπορούν να είναι ξυπόλητοι. Ναι, ξυπόλητοι. Ακόμα και αν βρωμάνε τα πόδια τους.

(Σταματά και τα κοιτάζει)

Τι γελάτε; Επειδή βρωμάν τα πόδια σας η γιατί δεν έχετε αθλητικά παπούτσια;
Οκ το κατάλαβα, ξεχάσατε τα αθλητικά σας παπούτσια.

Τουλάχιστον φορέστε τη φόρμα σας.

Ποιος την έχει φέρει; Μη γελάτε δεν είναι αστείο.

Δεν σας είπαν χτες οι άλλοι οι δάσκαλοι να μη ξεχάσετε να φέρετε τη φόρμα σας σήμερα;

(Σιωπή)

Τι; Μόνο αυτοί οι τρεις τις έφεραν; Είστε σοβαροί;

Λοιπόν, τώρα αρχίζω να τα «παίρνω». Κι εγώ όταν τα «παίρνω» τραγουδάω.

Τραγούδι:

- Η ρόδα στη Γυμναστική χωρίς τη φόρμα τη σωστή

δε γίνεται ποτέ επιτυχής η ρόδα στη Γυμναστική

- Χωρίς παπούτσια αθλητικά, ασκήσεις για γερά κορμιά,

χωρίς παπούτσια αθλητικά ποτέ δε θα γίνονται σωστά παιδιά

- Και τ' άλμα στη γυμναστική, χωρίς προπόνηση γερή, που να 'ναι και καθημερινή δε θα μας κάνει εμάς ποτέ πρωταθλητή.

Ρόζα: Πώς μπορείς να τρέξεις σε ένα στίβο με εμπόδια χωρίς παπούτσια αθλητικά;

Η φόρμα και τα αθλητικά παπούτσια είναι σημαντικά σε έναν αθλητή για να νικήσει και να βγει πρώτος, να πάρει το χρυσό στους Ολυμπιακούς Αγώνες...

Μιας και ο αθλητισμός στηρίζεται στις αρχές της ανοχής, της ειρήνης, του ευ αγωνίζεσθαι και της ευγενούς άμιλλας με σκοπό τη δημιουργία μιας ειρηνικής κοινωνίας με λιγότερη βία και ανταγωνισμό.

Ο αθλητισμός γεννήθηκε από την ίδια την ανθρώπινη φύση.

Ο λέξεις αθλητισμός και αθλητής παράγονται από τη λέξη «άθλος» που σημαίνει κοπιαστικό έργο, εντατική προσπάθεια.

Ο αθλητισμός επηρεάζει τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι έχουν ανάγκη από καθημερινή φυσική δραστηριότητα, καθώς με αυτό τον τρόπο αναπτύσσουν τόσο τη σωματική όσο και την ψυχική τους υγεία.

Η μουσική σταματά.

Σκηνή 2

Η Ρόζα, κουρασμένη και λαχανιασμένη πέφτει κάτω.

Ρόζα: Σόρυ... μα γιατί με κοιτάτε έτσι;
Τι νομίζατε δηλαδή, ότι θα κάνατε εδώ σήμερα;
Γεωγραφία; Γλώσσα; Ή θρησκευτικά;
Τι; Ποιο μάθημα;
Μαθηματικά;
Νόμιζαν ότι θα κάνουν μαθηματικά. Τί λένε... Δε το πιστεύω...
Έχουν πολύ πλάκα...
Δεν έχω συναντήσει εδώ και πολύ καιρό παιδιά που να έχουν τόση πλάκα.
Νομίζουν ότι κάνω μαθηματικά;
Εάν είναι κάτι που είμαι σκράπας είναι τα μαθηματικά.
Εάν είναι κάτι που πραγματικά μισώ, είναι τα μαθηματικά
Είμαι εδώ για να κάνω το μάθημα.

Σκηνή 3

Διευθύντρια: Ααα... καλά σας άκουσα από το γραφείο μου.
Καλημέρα κυρία Ρόζα.

Ρόζα: Καλημέρα κυρία Διευθύντρια.
Ε... Τι... Τι συμβαίνει;

Διευθύντρια: Η δασκάλα των παιδιών η κυρία Μαρία είναι άρρωστη σήμερα.
Κρύωσε και είναι στο κρεβάτι...
Άρα εσείς σήμερα θα κάνετε το μάθημα της... Το μάθημα των μαθηματικών.
Και σας πληροφορώ ότι θα το παρακολουθήσω κι εγώ, με μεγάλη περιέργεια.
Εδώ. Μαζί με τα παιδιά. Να... θα κάτσω εδώ μαζί σας...
Χωρίς να σας ενοχλήσω κα-θό-λου.
Θέλω να δω τι έχετε να μας πείτε.

(Της κλείνει το μάτι... και λέει ψιθυριστά) Κυρία Ρόζα...
Για τον Αρχιμήδη που λέγαμε χτες...

Σκηνή 4

Ρόζα: *(Μιλώντας σαν να ήθελε να την ακούσει η Διευθύντρια, δηλαδή φωνάζοντας)* Φυσικά Κυρία Διευθύντρια...

Συμφωνώ γιατί είναι πολύ καλοί μαθητές και μαθήτριες αυτά τα παιδιά στα μαθηματικά.

Πολύ καλά ας ξεκινήσουμε.

(Σταματά για μια στιγμή, παίρνει μια ανάσα και παίρνει μια πόζα ακαδημαϊκή / διανοουμενίστικη.)

Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι.

Τα πάντα είναι μαθηματικά.

Μαθηματικά είναι τα πάντα.

Μπορούμε να συναντήσουμε τα μαθηματικά ακόμα και στη... γυμναστική.

Πραγματικά, μπορούμε να πούμε σίγουρα ότι τα μαθηματικά και η γυμναστική είναι το ίδιο πράγμα.

Είναι τσεκαρισμένο-επιβεβαιωμένο...

Αυτό το ξέρουν και οι γάτες.

Στη πραγματικότητα, εδώ που τα λέμε, σύμφωνα με μεγάλους Πανεπιστημιακούς της Ελληνικής Γλώσσας, μαθηματικά και γυμναστική είναι ίδια λέξη.

Θέλετε απόδειξη;

(Με ενθουσιασμό, ξεκινά μια ρυθμική μουσική Spaceman)

Ας ξεκινήσουμε με τον ρυθμό: *(Ημικάθισμα-τρέχει)* Και πάνω και κάτω

(Vars πάνω στο τραπέζι. Μπάσκετ. Σκοινάκι.)

Μετρήστε μαζί μου πόσες φορές θα κάνω σκοινάκι.

(Η μουσική σταματά ξαφνικά.)

Σκηνή 5

Διευθύντρια: Αα κυρία Ρόζα... Τι αυθεντικό ξεκίνημα...

Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό.

Προσπαθούσα να κρατώ κι εγώ επίσης τον ρυθμό. Τα τα τα... Τσα τσα τσα

Πολύ πλάκα!! Και λειτουργεί επίσης.

(Παύση) Αν και κυρία Ρόζα τα μαθηματικά δεν είναι μόνο μέτρηση.

(Της δίνει το λάστιχο, εκείνη φέρνει την καρτέκλα στο κέντρο)

Ρόζα: Βεβαιωτάτως κυρία Διευθύντρια.

Εεε...εσείς για να μου δίνετε και αυτό το λάστιχο κάτι θα θέλατε να μου πείτε...

Αα κάνω δυο αθλήματα μαζί. Θέλω υπερωρίες...

Λοιπόν... Υπάρχει και η Γεωμετρία επίσης.

(Παύση. Παίρνει μια πόζα ακαδημαϊκού. Κάθεται στην καρέκλα στο κέντρο με το λάστιχο στα χέρια.)

Μπορούμε επιπλέον να πούμε, με περισσότερη σιγουριά, ότι η Γεωμετρία και η Γυμναστική είναι επίσης το ίδιο πράγμα.

Πράγματι, πάλι σύμφωνα με τους Πανεπιστημιακούς Καθηγητές της Γλώσσας, φαίνεται ότι αυτές οι δύο λέξεις είναι ταυτόσημες: Στη πραγματικότητα και οι δύο αρχίζουν με το γράμμα... Γάμμα.

(Επαναλαμβάνει τον ήχο του γάμμα με το υπερώο 2-3 φορές.)

Αλλά δεν είναι ταυτόσημες μόνο γι' αυτό τον λόγο.

Είναι ταυτόσημες γιατί έχουν 4 ίδια γράμματα: το άλφα, το μι, το ταυ και το γιώτα.

Γιατί τα γεωμετρικά σχήματα στην γυμναστική είναι ταυτόσημα με τα γεωμετρικά σχήματα στα μαθηματικά, σωστά;

Και τώρα θα σας κάνω μία επίδειξη επιστημονική.

Πες τε μου ποιο είναι αυτό το σχήμα;

Παίζει με γκροτέσκο τρόπο και προσπαθεί να κάνει σχήματα με το σώμα της και το λάστιχο. Η Διευθύντρια βλέπει τα σχήματα και τα ονομάζει:

Ρόζα: Ποιο είναι αυτό το σχήμα; *(σχηματίζει ένα τρίγωνο με το λάστιχο)*

Διευθύντρια: Τρίγωνο.

Ρόζα: Ποιο είναι αυτό το σχήμα; *(σχηματίζει ένα τετράγωνο με το λάστιχο)*

Διευθύντρια: Τετράγωνο.

Ρόζα: Ποιο είναι αυτό το σχήμα; *(σχηματίζει ένα ρόμβο με το λάστιχο)*

Διευθύντρια: Ρόμβος.

Ρόζα: Ποιο είναι αυτό το σχήμα; *(σχηματίζει ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο με το λάστιχο)*

Διευθύντρια: Ορθογώνιο παραλληλόγραμμο.

Ρόζα: Λάθος αυτές είναι δύο παράλληλες γραμμές.

Διευθύντρια: Α μπα... δε μας πείσατε.

Ρόζα: Δεν σας έπεισα; Για τη γυμναστική, τα μαθηματικά, την γεωμετρία. Αποτυχία;

Σκηνή 6 - Ο Πόνος των Μαθηματικών

Ρόζα: Δεν είμαι δασκάλα των μαθηματικών. Το καταλάβατε;
(Βγάζει τη ζακέτα της και δείχνει την μπλούζα της.)

Κι αν θέλετε να ξέρετε, μισούσα πάντα τα μαθηματικά.

Από τη μύτη μου έβγαιναν. Από τα αυτιά μου. Και γιατί γελάτε;

Όταν ακούω τη λέξη μαθηματικά, αρχίζω να φτερνίζομαι.

Το δάχτυλό μου τρέμει. Νοιώθω μια πίεση στη πλάτη μου.

Κοκκαλώνω. Έχω πονοκέφαλο.

Όταν ακούω τη λέξη μαθηματικά, μεγαλώνουν τ' αυτιά μου.

Τα δόντια μου μακραίνουν. Το στόμα μου γίνεται μπλε.

Όταν ακούω τη λέξη μαθηματικά.

(Πέφτει και κάθεται στη καρέκλα).

Δηλαδή μπορώ να πω ότι το να ερωτευτώ είναι λιγότερο σκληρό.

Όταν ερωτεύεσαι νοιώθεις πεταλούδες να πετάνε στο στομάχι σου.

Είναι τόσο ωραίο να πετάνε πεταλούδες στο στομάχι σου.

Το έχετε ποτέ νοιώσει αυτό; Καθήστε να σας εξηγήσω.

Σηκωθείτε, μείνετε ακίνητοι εκεί που είστε.

Εε κι εσείς κυρία Διευθύντρια. Πολύ καλά.

Τώρα. Αγγίξτε στο σημείο του σώματός σας που νοιώθετε τον

«**μαθηματικόπονο**» όταν κάνετε μαθηματικά.

Μείνετε ακίνητοι. Σούπερ ακίνητοι.

(Έχοντας μια συμπεριφορά γιατρού που αναλύει το σώμα των παιδιών, η Ρόζα κινείται ανάμεσα στα παιδιά παίζοντας / κάνοντας ότι τα εξετάζει με τα σημεία που έχουν αγγίξει τα παιδιά και είναι ακίνητα.)

Λοιπόν τώρα έχουμε το κεφάλι, την κοιλιά, τους αστράγαλους, το λαιμό, τα χέρια, τη πλάτη, τα πόδια κλπ. κλπ. κλπ.

Άρα μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ο **μαθηματικόπονος** περιλαμβάνει όλο το σώμα. Και στο τέλος, ή παγώνεις ή το βάζεις στα πόδια.

(Κάνοντας σαν κινούμενο σχέδιο η Ρόζα το βάζει στα πόδια.)

Σκηνή 7

Διευθύντρια: Πού πάτε;

(Η Ρόζα σταματά και γυρνά)

Είχατε μια πολύ καλή αρχή, τώρα πάρτε μια ανάσα, και μην εστιάζετε πάνω στο τι πονάει. Προσπαθήστε να εστιάσετε σε κάτι που σας κάνει να νοιώσετε καλά! Για παράδειγμα, θυμηθείτε κάτι χαρούμενο, όπως μια εκδρομή, ένα ταξίδι ή το δάσκαλο του Β2 που του αρέσουν τα μαθηματικά, το κύριο Κλέωνα... Που σας αρέσει...

Ρόζα: Δε θέλω να μιλήσω τώρα για τον κύριο Κλέωνα, αλλά για τη φιλενάδα που είχα στο σχολείο και που ήταν καλή στα μαθηματικά.

(Προβολή βίντεο στον τοίχο) **Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ**

Ρόζα: Είχε πάντα ένα πολύ καλά οργανωμένο σημειωματάριο, χωρίς σβησίματα και γεμάτη κασετίνα με στυλό πολύχρωμα. Και μολύβια τέλεια ξυσμένα.

Την έλεγαν Ρωξάνη.

Εγώ αντίθετα είχα πάντα ένα σκονισμένο σημειωματάριο.

Έσβηνα και ξαναέσβηνα αριθμούς, μέχρι να σκίσω τις σελίδες...

Η Ρωξάνη συνήθιζε να τελειώνει τις ασκήσεις πριν από μένα και μετά προσπαθούσε να με βοηθήσει.

Αλλά οι αριθμοί μου συνέχεια έβγαιναν λάθος.

Θυμάμαι σαν σε όνειρο τη Ρωξάνη που μου μιλούσε για την μαγεία των αριθμών.

Συνεχίζεται το βίντεο. **ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ**

Μόλις τελειώσει:

Ρόζα: Παρόλα αυτά δεν μπορούσα να αντέξω εκείνους τους τετράγωνους πίνακες γεμάτους αριθμούς... Πώς τους έλεγαν;

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* Πίνακες πολλαπλασιασμού!

Ρόζα: Αλλά αυτό που με τρέλαινε ήταν όταν η δασκάλα μου...

Διευθύντρια: *(έχει μεταμορφωθεί στη δασκάλα της Ρόζας, με φωνή δασκάλας έχει βάλει άσπρα γάντια)*

«Ροζίτα!»

(η δασκάλα του παρελθόντος φωνάζει τ' όνομά της)

«Έλα στον πίνακα.»

«Πάρε την κιμωλία.»

Ρόζα: Έμεινα εκεί, απλά ακίνητη. Αλλά δεν πρόσεχα τον πίνακα.

Γιατί έξω από το παράθυρο υπήρχε ένα πανέμορφο δέντρο που λικνιζότανε στον αέρα.

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* «Ροζίτα, είσαι εδώ;»

Ρόζα: Ήταν ένας ευκάλυπτος.

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* «Ροζίτα, σε παρακαλώ!»

Ρόζα: Αλλά εγώ μπορούσα να δω μόνο τον ευκάλυπτο.

Η Ρωξάνη και εγώ συνηθίζαμε να σκαρφαλώνουμε στα κλαδιά του όταν τελείωνε το μάθημα.

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* «Ροζίτα θα ξεκινήσεις; Τι θα γίνει;»

Ρόζα: Μάλιστα κυρία.

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* Πόσο κάνει 5 X 6;

Ρόζα: 38; 35; 48;

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* Πόσο κάνει 7 X 8;

Ρόζα: 48; 51; 27;

Διευθύντρια: *(με φωνή δασκάλας)* Πόσο κάνει 6 X 6;

Ρόζα: 68; 69; 40;

Διευθύντρια: (με φωνή δασκάλας) «Μέτρα με το μυαλό σου, όχι με τα δάχτυλά σου Ροζίτα.»

Ρόζα: Χρειαζόμουν και τα δύο μου χέρια και άλλο ένα να γράψω. Που αυτό σήμαινε ότι χρειαζόμουν ένα χέρι ακόμα. Αλλά δεν έχω τρίτο χέρι κυρία δασκάλα...

Διευθύντρια: (με φωνή δασκάλας) «Μέτρα με το μυαλό σου, όχι με τα δάχτυλά σου Ροζίτα.»

Ρόζα: Αλλά δεν μπορούσα και όσο δεν μπορούσα, τόσο γινόμουν και πιο νευρική. Κανένας αριθμός δεν ερχόταν στο μυαλό μου. Κυρά δασκάλα, θα χρειαστώ ένα ακόμα χέρι

Διευθύντρια: (με φωνή δασκάλας) «Μέτρα με το μυαλό σου, όχι με τα δάχτυλά σου Ροζίτα.»

Ρόζα: Θα χρειαστώ ένα ακόμα χέρι.

Διευθύντρια: (με φωνή δασκάλας) Πόσο κάνει 8×9 ;

Ρόζα: 54; 49; 53;

Διευθύντρια: (με φωνή δασκάλας) «Υποθέτεις Ροζίτα... Υποθέτεις... Μέτρα με το μυαλό σου.»

Ρόζα: Ο αριθμός δεν μου `ρχεται κυρία. Ποτέ δεν μου `ρχεται αυτός ο αριθμός. Αυτός ο χαζός αριθμός.

Μπορώ μόνο να κοιτάζω έξω από το παράθυρο τον ευκάλυπτο και ενώ τον κοιτάζω ο ευκάλυπτος αλλάζει, από κάθε κλαδί του αρχίζει να ανθίζει ένας αριθμός, σαν να είναι το μπουμπούκι ενός λουλουδιού και μέσα στα μπουμπούκια τυλίγονται αγκύλες και παρενθέσεις που ανθίζουν και στις τυλιγμένες αγκύλες περισσότεροι αριθμοί, 6, 5, 7, 9 και πολλά δεκάρια πετούν ευτυχισμένα και κελαηδούν ενώ κάτω από τα πόδια μου μπουσουλάνε όλοι οι αριθμοί από τον πίνακα πολλαπλασιασμού του 8, εκείνου που το κάνω πάντα λάθος.

Και έτσι ξεκινάω να αποτραβιέμαι γιατί το δάσος (ήχος δάσους) είναι τώρα ένα δάσος από αριθμούς και φοβάμαι ότι θα χάσω τον εαυτό μου.

Μαμά, μαμά που είσαι; Μαμά, είναι κανείς εκεί;

Βοήθεια, έχασα το δρόμο για το σπίτι μου...
Μπορεί να με βοηθήσει κάποιος;

Διευθύντρια: (Πάει πίσω από τη Ρόζα και περνά τα χέρια της κάτω από τα δικά της κάνοντας παντομίμα) Τι φοβάστε περισσότερο;
Τα μαθηματικά ή το να χαθείτε στο δάσος;

Ρόζα: (Η «ενθουσιασμένη» κούκλα)

Λοιπόν, δεν υπάρχει αμφιβολία.

Προτιμώ να χαθώ στο δάσος από το να κάνω πολλαπλασιασμούς στον πίνακα.

Στο δάσος υπάρχουν ασβόι, ρυάκια, αηδόνια

Κελαηδούν, κελαηδούν, κελαηδούν.

Στο δάσος μπορείς να ανέβεις σε δένδρα και δεν υπάρχουν δασκάλες να ρωτάνε πόσο κάνει 7 επί 8.

Δεν υπάρχουν τα κλάσματα, οι δεκαδικοί, το εμβαδόν, τα ποσοστά.

Εκτός των άλλων στο δάσος όταν κρυώνεις και νυχτώνει μπορείς να στήσεις μια σκηνή, ακόμα κι αν δεν το 'χεις κάνει ποτέ αυτό.

(Η «φοβισμένη» κούκλα – Τα χέρια της διευθύντριας κινούνται στο σώμα της Ρόζας σαν μαμούνι.)

Λοιπόν, ναι, αλλά πραγματικά, περιέργως και παραδόξως, το δάσος είναι σκοτεινό, κρύο και όταν σκοτεινιάζει δεν ξέρεις πού να πας, και αν δεν ξέρεις πού να πας χάνεσαι.

Άγρια αγριογούρουνα, ασβόι...

Είναι κανείς εδώ; Βοήθεια!

Κατάρα! Αν μπορούσα να επιστρέψω στο μαυροπίνακα...

Στο τέλος της μέρας δεν μπορείς να χαθείς μέσα στα μαθηματικά...

Ενώ μπορείς να χαθείς στο δάσος...

Ααααααα!

(Η Ρόζα ουρλιάζει μόλις αντιλαμβάνεται το μαμούνι επάνω της.)

(Προβολή βίντεο στον τοίχο) **ΒΙΝΤΕΟ ΓΙΑ ΤΟ ΦΟΒΟ ΣΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ**

<https://www.youtube.com/watch?v=7snnRaC4t5c>

(Η Ρόζα πέφτει αργά κάτω και καλύπτει το πρόσωπό της ενώ παίζει το βίντεο. Η Διευθύντρια αλλάζει σε Θεία Άννα.)

Ρόζα: Ευτυχώς, όταν χάνομαι στο δάσος, έχω κάποια που έρχεται να με σώσει.
Είναι η Θεία Άννα.

Σκηνή 8

Θεία Άννα (η Διευθύντρια αλλάζει φωνή): Αααα η αγαπημένη μου ανιψιά.

Μουσική ροκ εν ρολ

Ρόζα: Της Θείας Άννας της αρέσουν τα αθλήματα και πάνω απ' όλα το ποδόσφαιρο. Τριπλάρει και τρέχει σαν τον Μαραντόνα. Τ' όνομά της ήταν Άννα. Συνήθιζε να λέει:

Θεία Άννα: «χαχαχαχα! Είναι ένα όνομα που το διαβάζεις και ανάποδα.»

Ρόζα: Σημαίνει ότι πάντα ακούγεται το «Άννα» αν το διαβάσεις και από δεξιά προς τ' αριστερά.

Όπως και οι παλίνδρομοι αριθμοί (τους γράφει) 1991, 303, 4114, 2002 η χρονιά του Παγκοσμίου Κυπέλου, τότε που η Θεία Άννα με έβαζε να κάτσω δίπλα της και να παρακολουθούμε όλα τα ματς.

Ελλάδα, Πορτογαλία, Ιταλία, Χιλή, Γερμανία. Μεξικό.

Και ενώ οι παίχτες ντρίπλαραν ο ένας τον άλλον, η Θεία Άννα μου έκανε κάτι περίεργες ερωτήσεις.

Θεία Άννα: Λοιπόν Ροζίτα ποιο είναι το σχήμα του γηπέδου;

(Προβολή βίντεο στον τοίχο) **Φωτογραφία ενός γηπέδου ποδοσφαίρου**

Ρόζα: Είναι τετράγωνο.

Θεία Άννα: Είναι ορθογώνιο παραλληλόγραμμο.

Το ορθογώνιο παραλληλόγραμμο έχει δύο μακριές και δύο κοντές πλευρές. Είναι ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο κατασκευασμένο από δύο ορθογώνια παραλληλόγραμμο.

Και επίσης οι περιοχές του πέναλτι είναι δύο ορθογώνια παραλληλόγραμμο. Συν ένα ημικύκλιο. Και τι γίνεται με αυτά τα δύο στο κέντρο του γηπέδου;

Ρόζα: Είναι κύκλος;

Θεία Άννα: «Υπάρχουν δύο ημικύκλια: δύο ημι-κύκλια! Βλέπεις; Κοίτα!

Υπάρχει μία γωνία που κτυπάμε τα κόρνερ.
Ελπίζω να βάλει κάποιος γκολ, να σκοράρει με κεφαλιά.
Πες μου τώρα πόσες μοίρες είναι αυτή η γωνία;

Ρόζα: Δεν ξέρω Θεία.

Θεία Άννα: 90 μοίρες.

Είναι όλες οι γωνίες 90 μοίρες, όλες οι ορθογώνιες γωνίες είναι 90 μοίρες.
Τώρα πρόσεξε τη διαφορά: το γήπεδο είναι επίπεδο.

Έχει δύο διαστάσεις: μήκος και πλάτος.

Και αν θέλεις να υπολογίσεις την περιοχή, πολλαπλασιάζεις το μήκος επί το πλάτος.

Είμαστε στην επίπεδη γεωμετρία, που εύκολα μπορείς να σχεδιάσεις, με αυτό τον τρόπο.

Ρόζα: Όταν η Θεία Άννα με μάθαινε αυτά τα πράγματα, κρατούσε πάντα στα χέρια της μια μπάλα και την στριφογύριζε ανάμεσα στα δάχτυλά της και μετά ξεκινούσε πάλι να εξηγεί.

Θεία Άννα: «Αυτή είναι μια μπάλα, και, αντίθετα από το σχήμα του γηπέδου, έχει περισσότερες διαστάσεις: είναι μια σφαίρα.

Αυτή είναι η γεωμετρία των στέρεων σωμάτων.

Όπως ο κύβος, ο κώνος, η πυραμίδα, ο κύλινδρος.

Και λέγονται τρισδιάστατα γιατί έχουν 3 διαστάσεις, δηλαδή μήκος, πλάτος και ύψος.

Ρόζα: Η Θεία Άννα μου εξηγούσε με αυτό τον τρόπο τα μαθηματικά και τα μάθαινα χωρίς να το καταλαβαίνω.

Επίσης μου έμαθε ότι όταν οι παίκτες της αντίπαλης ομάδας κέρδιζαν φάουλ έξω από τη μικρή περιοχή, οι παίκτες της άλλης ομάδας έκαναν τοίχο παράλληλα στη μπάλα του φάουλ.

Ρόζα: Αλλά τι είναι οι καμπύλες Θεία Άννα;

Θεία Άννα: Να (δείχνει στην προβολή βίντεο) αυτό είναι καμπύλη (δείχνει το ημικύκλιο της σέντρας).

Επίσης να σου πω ότι όταν χτυπάν οι παίκτες πέναλτι, σουτάρουν τη μπάλα ευθεία.

(Ακούγεται η μουσική των Kouin Crazy Little Thing Called Love.)

Η Θεία Άννα συνήθιζε να με διδάσκει μαθηματικά κατά την διάρκεια των ποδοσφαιρικών αγώνων μεταξύ ενός χτυπήματος κόρνερ και ενός γκολ. Μια φορά με πήγε σε ένα γήπεδο.

Το στάδιο ήταν γεμάτο. Τραγουδούσαν όλοι.

Η Θεία Άννα με σήκωσε και με έβαλε στους ώμους της για να μην με χάσει και να νοιώθω σαν υπερήρωας.

Μπορώ να δω κάθε άντρα και κάθε γυναίκα.

Βλέπω έναν ωκεανό ανθρώπων.

Η Θεία Άννα με ρωτά: πόσοι άνθρωποι είναι εκεί;

Βλέπω πολλούς ανθρώπους, αλλά μέχρι τώρα μπορώ να μετρήσω μέχρι το 20.

Έτσι, αρχίζω για να μετρήσω 20 ανθρώπους: 1, 2, 3, 4, 5, 6...

Όταν φτάνω στο 20, καταλαβαίνω ότι μπορώ να ξεκινήσω πάλι από την αρχή: 1, 2, 3, 4, 5, 6... Μετά ξεκινώ πάλι, απομονώνοντας μία τρίτη ομάδα, μετά μια τέταρτη, μια πέμπτη, μια έκτη και μια έβδομη ομάδα.

Και έτσι συνεχίζω για πολύ μεγάλο χρόνο. Δεν ξέρω αν τις χωρίζω τέλεια αυτές τις ομάδες, Θεία, αλλά στο μυαλό μου φτιάχνω 20 ομάδες από 20!

Θεία, μέτρησα 20 ομάδες με 20 ανθρώπους.

Θεία Άννα: «Λοιπόν, ξέρεις Ροζίτα πόσους ανθρώπους μόλις μέτρησες;»

Ρόζα: Πόσους;

Θεία Άννα: 400.

Ρόζα: 400;

Θεία Άννα: Ναι, 400. 20 ομάδες επί 20 ανθρώπους μας κάνουν 400.

Ρόζα: Μέτρησα 400 ανθρώπους.

Όταν επιστρέψαμε σπίτι, η Θεία Άννα μου ζήτησε να σχεδιάσω τις 20 ομάδες σαν να ήταν φρούτα.

Έμοιαζαν σαν 20 ακτινίδια με 20 μικρούς σπόρους μέσα στο καθένα τους.

Αυτό ήταν το πρώτο μου μάθημα των μαθηματικών. Δεν θα το ξεχάσω ποτέ.

Μετά με τη Θεία Άννα έμαθα επίσης ένα ακόμα πράγμα...

Αν τα Μαθηματικά ήταν συνέχεια ένα παιχνίδι, θα μπορούσα να γίνω μια καλή δασκάλα των μαθηματικών.

Διευθύντρια: *(Φωνάζει)* Jumagi
(Παγώνει η Ρόζα)
Δεν θα το έλεγα αυτό...
Ας πούμε ότι θα τα φοβάσαι λιγότερο.

Ρόζα: Ακριβώς αυτό εννοούσα.
(Αρθρώνοντας τις λέξεις σχολαστικά)
«θα τα φοβόμουν λιγότερο»
Πάντα βρίσκει τις κατάλληλες λέξεις
Θα έπρεπε να παίζω περισσότερο με τα μαθηματικά, μαθαίνοντας μέσα από το παιχνίδι
Γιατί το να παίζεις, σημαίνει ότι ανακαλύπτεις, παίζεις σημαίνει ότι ανακαλύπτεις
μ' ένα χαμόγελο που κολλά στο πρόσωπό σου...
Και βήμα βήμα ένα τέτοιο χαμόγελο, ενώ παίζεις και ανακαλύπτεις, γίνεται ουράνιο τόξο στη καρδιά σου, που είναι επίσης μια ασπίδα ενάντια στο φόβο.
Δε ξέρω αν αυτό μπορώ να το επαναλάβω...
Αλλά ήταν μια και πολύ πρώτη ατάκα.
Σας άρεσε;
Λοιπόν, τώρα ας μην καθυστερούμε, ας παίξουμε και ας ανακαλύψουμε μαζί.

Σκηνή 9

Διευθύντρια: Καλά το λέτε κυρία Ρόζα, κάνατε μία σπουδαία ανακάλυψη.
Εύρηκα κυρία Ρόζα!
Το βρήκα!
Αυτό είπε προφανώς ο Αρχιμήδης μπροστά στη μεγάλη του ανακάλυψη.
Το βρήκα.
Τα μαθηματικά μας παρουσιάζουν μπροστά μας μεγάλες ανακαλύψεις και είναι όλες μεγάλες ανακαλύψεις.
Το βρήκα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Μια τέτοια ανακάλυψη υπάρχει εδώ μέσα.
(Φέρνει ένα σεντούκι)
Ξέρετε τι είναι να μη καταλαβαίνετε ότι έχετε ένα θησαυρό;

Ρόζα: Εντάξει. Υπάρχει βραβείο;

Διευθύντρια: Βεβαίως!

Ρόζα: Και ποιο είναι το βραβείο;

Διευθύντρια: Το θαύμα.

Ρόζα: *(μιλώντας στον εαυτό της)* Το θαύμα...
(Ακούγεται μουσική και ανοίγει το σεντούκι)
Βρήκα ένα μικρό κλαδί δέντρου.

Διευθύντρια: Κυρία Ρόζα, τι σας θυμίζει αυτό το κλαδί;

Ρόζα: Μου θυμίζει τροχιές-πορείες, τις γραμμές καπνού που αφήνουν τα αεροπλάνα στον ουρανό, με κάνει να σκέφτομαι την πορεία-τροχιά μιας μπάλας ποδοσφαίρου.

Το μαγικό ραβδί ενός διευθυντή ορχήστρας.

(Η Ρόζα κινείται στο χώρο, κοιτάζει τριγύρω και βρίσκει ένα κουκουνάρι.

Η Ρόζα το κοιτάζει και το βάζει κοντά στο ένα της μάτι.)

Το βρήκα! Αυτό μου θυμίζει πολλούς μικροσκοπικούς ρόμβους και μικροσκοπικά τρίγωνα που συμπίπτουν μεταξύ τους και γίνονται όλο και πιο μεγάλα.

Και μετά σκάνε σαν «να ένα Μήλο», αλλά τι θέλει να μου πει αυτό το μήλο;

Διευθύντρια: Παρατηρήστε καλύτερα κυρία Ρόζα. Παρατηρήστε το με την ίδια ματιά που είχατε για τα προηγούμενα πράγματα.

Ρόζα: Ναι. Αν το παρατηρήσω καλύτερα μου θυμίζει... τον παππού μου, που σκάβει στο λαχανόκηπο.

Αλλά ποιος ο λόγος να μου θυμίζει τον παππού μου στο λαχανόκηπο;

Η τη γιαγιά μου στην κουζίνα;

Ναι, φυσικά! Το βρήκα κοιτάζοντάς το καλύτερα αυτό το κουνουπίδι όλα αυτά τα σχήματα που βρήκα προηγουμένως.

Είναι όλα μαζί σε ένα μόνο πράγμα.

Όπως όταν όλοι κάνουν έναν κύκλο και κρατάνε τα χέρια τους και έρχονται κοντά και πιο κοντά και όλα αυτά τα κλειστά χέρια, μοιάζουν μεταξύ τους έτσι που να μην μπορείς να αναγνωρίσεις, και το χέρι σου μοιάζει με κάποιου άλλου και το άλλο σου χέρι με κάποιου άλλου.

Έτσι, κάποια στιγμή αναρωτιέστε: «εεε, πού είναι το χέρι μου; Αλλά εντάξει, δεν πειράζει. Κι αυτό που βλέπω καλό είναι. Μοιάζει, ούτως η άλλως με το χέρι μου».

Λοιπόν, αυτό το κουνουπίδι περιέχει όλα αυτά τα σχέδια που μοιάζουν με εκείνα των κώνων, του ηλιοτρόπιου, του κοραλλιού, του κλαδιού, του...

Η διευθύντρια της δίνει ένα κομμάτι χαρτί.

Διευθύντρια: Μόλις τώρα μου το έφερε ένα παιδί από τη διπλανή τάξη. Είναι για σένα.

Ρόζα: *(διαβάζει)* «Συγχαρητήρια.
Σε παρακολουθούσα από την τάξη μου.
Είσαι η καλύτερη μαθηματικός που ξέρω.
Σε περιμένω μετά το μάθημα να πάμε για καφέ.
Κλέωνας»

Το βρήκααααααααααααααααααα

Μουσική - Υπόκλιση

Τέλος